

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819206413
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819206413.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: N. Ú. C., B..K., K. K.M. Z. H. X, C. XXX XX, P.: XX XXX XXX, zast.: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: C. A., H.. XX.XX.XXXX, C. Č. XXX, Š. X. K. Q., o zaplatenie 1.012,42 eur s prísł. t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 847,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.04.2017, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradit' žalobcovi trovy konania v rozsahu 68 %, s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.012,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy od 04.04.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 z titulu zliúčenia uvedenej spoločnosti s N., B..K.. - uvedené vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B v zmysle Projektu rozdelenia zliúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 28.04.2016 zmluvu o pôžičke č. 21135742 / 6049814088 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 922 eur („Cena na splátky“ alebo „Pôžička - finančné plnenie“) na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (nábytok). Kúpna cena tovaru bola 922 eur. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 0 Eur a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanej pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu žalovanej. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej žalovanej žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaná zaplatila pred dodaním tovaru. Obsahu uvedených pojmov vyplýva nielen zo zmluvy samotnej - ich výklad je obsiahnutý aj v podmienkach k zmluve o pôžičke (resp. Všeobecných obchodných podmienkach), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa žalovaná oboznámila, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie(cez internet) tzn. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy

(pozn.: môže mať rôzne názvy, napr. zmluva o využívaní klientskej zóny), predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol žalovaná evidovaná žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 25 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.500 eur (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 75 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom z dňa 26.01.2017 - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovanej upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.03.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaná informovaná listom z dňa 29.03.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Z oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 8.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1.012,42 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 115,44 eur, si v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 75 eur. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 0 eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 75 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 115,44 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje

2. Žalobca k žalobe doložil Notársku zápisnicu, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, Predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017, Zmluvu o poskytovaní služieb zo dňa 11.11.2015, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.04.2016, Splátkový kalendár, Prehľad splátok a úhrad.

3. Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a z notárskej zápisnice notára A.. L. U. Č.. H. XXXX/XXXX o projekte rozdelenia zlúčením spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. spolu s prílohou 1 k projektu vyplýva, že právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. pri pohľadávkach produktu Quatro je N. Ú. C., B..K..

4. Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania.

5. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila. Svoju neprítomnosť neospravedlnila, pojednávanie odročiť nežiadala.

6. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 11.11.2015 zmluvu o poskytovaní služieb, podľa ktorej Zmluva o poskytovaní služieb je zmluvou medzi klientom

na strane jednej a Consumer Finance Holding, a.s. na strane druhej, pod ktorú patria značky Quatro, Quatro Pôžičky, QuatroCar, Triangel Pôžičky a Slovenská požičovňa, Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. je členom skupiny Intesa Sanpaolo. Podľa bodu 2 tejto zmluvy, predmetom tejto zmluvy je spôsob uzatvárania zmlúv o službách CFH, na základe žiadosti klienta akceptovanej CFH alebo klientom akceptovanej ponuky CFH, pomocou prostriedkov diaľkovej komunikácie a spôsob identifikácie klienta s využitím autentifikačných prvkov jedinečne klientovi pridelených.

7. Podľa bodu 3 Zmluvy akceptovaním tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že môžu uzatvoriť, zmeniť alebo zrušiť zmluvy o službe CFH vrátane tých, ktoré vyžadujú písomnú formu, prostriedkami diaľkovej komunikácie alebo uskutočniť iné právne úkony prostredníctvom internetového rozhrania CFH alebo aplikácie zmluvníka za podmienky, že: a) klient preukázal svoju totožnosť prostredníctvom autentifikačných prvkov alebo Identifikačných dokladov, b) je to možné vzhľadom na technický charakter Internetového rozhrania CFH alebo zmluvníka.

8. Zmysle bodu 3.2. zmluvy, s názvom uzatvorenie zmluvy o službách CFH prostredníctvom Internetového rozhrania CFH, jednotlivé zmluvy o službách CFH budeme vzájomne považovať za uzatvorené po splnení náležitostí stanovených zákonom o elektronickom obchode, zákonom o finančných službách na diaľku a zákonom o spotrebiteľských úveroch a touto zmluvou:

- pre vstup do Internetového rozhrania CFH použijete Vám zaslané autentifikačné prvky, teda ID kód a prvé heslo,
- následne Vám bude SMS správou doručený autorizačný kód, ktorý zadáte do určeného poľa,
- po zadaní autorizačného kódu nahradíte prvé heslo Vami zvoleným novým heslom,
- po vyššie uvedenej identifikácii si preštudujete samotný návrh zmluvy o službe CFH nachádzajúci sa na Internetovom rozhraní CFH a ak s ním budete súhlasiť, svoj súhlas prejavíte kliknutím na potvrdzujúce tlačidlo súhlasím (súhlasím s návrhom zmluvy o službe CFH),
- po prejavení Vášho súhlasu s návrhom zmluvy o službe CFH, Vám CFH následne elektronicky zašle potvrdenie uzatvorenia zmluvy o službe CFH a týmto okamihom považujeme zmluvu o službe CFH za uzatvorenú.

Technickou podmienkou využívania služieb CFH je Vše funkčné pripojenie do siete internet. Pri využívaní služieb CFH ste povinní používať ID kód a heslo (bod 5 zmluvy).

9. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 28.04.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v sume 922 eur, na kúpu spotrebného tovaru, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť v 60 splátkach pri výške mesačnej splátky 25 eur, ročnej úrokovej sadzbe 23,28 % a RPMN 23,28 %. Kúpna cena: 922 eur. Celkové čiastka: 1.500 eur. Celkové náklady spotrebiteľa: 578 eur. Konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.04.2021. Doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Prvá splátka splatná dňa 20.05.2016, ďalšie splátky splatné vždy: 20.dňa v mesiaci.

10. V zmysle čl. 5 bodu 5.1 Zmluvných podmienok spoločnosť poskytuje klientovi pôžičku na základe uzatvorenej zmluvy.

11. Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplataenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace (čl. 8 Zmluvných podmienok bod 8.2).

12. Spoločnosť doručuje písomnosti na adresu Klienta uvedenú v Zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom Spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu Spoločnosťou. Oznámenia zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušnú zásielku obdrží (čl. 10 Zmluvných podmienok bod 10.2).

13. Podľa čl. 12 Zmluvných podmienok bodu 12.1 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v splátkovom kalendári.

14. Listom zo dňa 26.01.2017 označeným ako predžalobná upomienka, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovanú k bezodkladnej úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 90 eur s tým, že ju zároveň upozornila, že ak do 05.03.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016 bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Predmetnú predžalobnú upomienku si žalovaná prevzala dňa 06.02.2017.

15. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy č. 6049812700 sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

16. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná celkovo uhradila sumu 75 eur, naposledy dňa 13.07.2016 v sume 25 eur.

17. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úver.

19. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

20. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

21. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

22. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie

iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

24. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

27. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

28. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

30. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

35. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

36. V zmysle § 3 nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

38. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

39. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa

v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

40. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

41. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi T. F. T. a J. R.. T. D. Y. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

42. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

43. Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

44. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

45. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

46. Písomná forma právneho úkonu predpokladá existenciu dvoch základných náležitostí - vyhotovenie písomností a jej podpis. Písomnosť spočíva v tom, že prejav vôle so všetkými podstatnými, zákonom ustanovenými náležitosťami právneho úkonu je zachytený vo forme písaného textu na hmotnom nosiči (najčastejšie na papieri). Úkon môže byť vykonaný aj na iných nosičoch (dreve, hline, látke a pod.). V prípade, ak je právny úkon zachytený na viacerých listoch papiera, pokiaľ to osobitne nevyžaduje zákon (napr. pri legalizácii podpisov alebo autorizácii zmlúv), listiny nemusia byť fyzicky spojené, musí však byť zrejmé, že patria k sebe, že sú súčasťou jedného celku. Pri prevodoch nehnuteľností sa však vyžaduje tzv. technická jednota zmluvy - teda pevné spojenie (zošitie) jednotlivých listín (hárkov) zmluvy o prevode nehnuteľností, vrátane jej nedielných príloh a geometrického plánu. Pre písomnú formu nie je podstatná forma nosiča - média, na ktorom je text napísaný, rovnako ani prostriedky, ktorým je text vyjadrený. Text môže byť napísaný vlastnoručne konajúcim, zapísaný rukou inej osoby, počítačom, elektronicky, strojom, tlačou, telegraficky, ďalekopisom, teda akoukoľvek formou, ktorá umožňuje zachytenie jeho obsahu a určenie osoby, ktorá úkon urobila.

47. Na platnosť právneho úkonu sa okrem dodržania jeho formy vyžaduje aj podpis konajúceho. V prípade, ak je konajúcich viac, ich podpisy nemusia byť na jednej listine, pokiaľ to zákon výslovne neustanovuje (napr. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka - zmluvy o prevode nehnuteľností). Samotný pojem „podpis“ nie je v práve definovaný. Jedinú známu definíciu tohto pojmu podal rakúsky Najvyšší správny súd, ktorý podpis definoval ako zobrazenie písmen bežného písma, z ktorého tretia osoba, ktorá pozná meno podpisujúceho, je schopná ešte toto meno rozpoznať z vonkajšej formy písma. Nemožno požadovať, aby podpis bol čitateľný. Avšak musí ísť o charakteristický ťah písma, ktorý podpisujúceho dostatočne individualizuje, vykazuje zodpovedajúce charakteristické znaky a ktorý predstavuje podpis mena.

48. Podpis môže byť nahradený mechanickými prostriedkami (pečiatka, faksimile, reprodukcia) tam, kde je to v občianskoprávnom styku objektívne obvyklé - aj v takomto prípade zákon spája s písomným právnym úkonom právne následky, takýto prejav však nie je možné považovať za vlastnoručný podpis. Vlastnoručným podpisom nie je ani vytlačené meno a priezvisko osoby. Okrem vlastnoručného podpisu poznáme aj elektronický podpis. Náležitosti elektronického podpisu upravuje zákon č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise.

49. Podpisom konajúcej právnickej osoby je výlučne podpis, resp. podpisy osôb, ktoré sú oprávnené konať za právnickú osobu. Ak napríklad na kúpnej zmluve o predaji nehnuteľnosti, ktorú na jednej strane uzaviera spoločnosť s ručením obmedzeným, nie je podpis konateľa, ale tretej osoby, nemožno konštatovať, že bola zachovaná písomná forma právneho úkonu. To napokon potvrdzuje aj znenie § 20 Občianskeho zákonníka.

50. Podpisom konajúcej osoby môže byť v určitých zákonom ustanovených prípadoch len podpis, ktorý bol osvedčený (notárom alebo obvodným úradom či obcou).

51. Pri skúmaní formy právneho úkonu, od ktorého žalobca odvodzuje svoje práva, krajský súd vychádzal aj z úpravy zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorý predpokladá možnosť využitia finančnej služby prostriedkom diaľkovej komunikácie (najmä elektronickou poštou, telefónom, faxom, na základe adresného listu, ponukového katalógu a pod., viď § 2 písm. e/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Zákon definuje zmluvu na diaľku ako zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (§ 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Za finančnú službu právna úprava pokladá okrem iného aj službu poskytovanú veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (§ 2 písm. b/ bod. 7 zákona č. 266/2005 Z. z.); poznámka k uvedenému ustanoveniu odkazuje na § 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol neskôr nahradený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je evidentné, že zákon umožňuje pri dojednávaní finančných služieb na diaľku využiť aj moderné technológie, ako je internet, koniec koncov, tento spôsob možno v súčasnosti považovať za úplne bežný, obvyklý, rýchly a štandardný, z ktorého dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii vyžadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom (ktorý zákon ani nepredpisuje), pretože by to poprelo zmysel predmetnej úpravy. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa týmto nemožno samozrejme negovať potrebu ochrany spotrebiteľských práv vyplývajúcich z Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 266/2005 Z. z. či ďalších predpisov.

52. Písomná forma právneho úkonu bola pri uzatváraní zmluvy medzi stranami dodržaná, pretože umožňovala zachytenie obsahu právneho úkonu (najmä za situácie, ak žalovaný uviedol pri diaľkovej komunikácii chránený osobný údaj - rodné číslo, či ďalšie špecifické údaje, ako číslo bankového účtu, bydlisko, telefónne číslo). Pri hodnotení, či zmluva obsahovala podpis žalovaného krajský súd vychádzal z názoru vysloveného v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8SŽi 3/2010 zo dňa 20.1.2011, podľa ktorého „pod pojmom elektronický podpis je nevyhnutné okrem zákonnej definície (§ 3, § 4 zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise v znení neskorších predpisov) zaradiť aj také formy elektronického podpisu, ktoré zákon nedefinuje, ako napr. jednoduché uvedenie mena a priezviska odosielateľa na záver e-mailovej komunikácie, alebo podpisový vzor, ktorý sa automaticky pripojí k odosielanej e-mailovej správe, alebo akékoľvek iné znaky a označenia, ktoré zmluvné alebo iné strany považujú za identifikačný kód, v súlade s ktorým sú schopné identifikovať odosielateľa. Predmetné druhy elektronických podpisov je nevyhnutné považovať za elektronický podpis v zmysle významu tohto pojmu“. Ak žalovaný pri komunikácii cez internet smerujúcej k uzavretiu zmluvy uviedol aj chránené osobné údaje, ktoré nie sú verejne dostupné, nemožno hneď predpokladať ich zneužitie a

ktoré umožňujú nepochybnú identifikáciu osoby, potom túto zmluvu podpísal a právny úkon tak treba považovať za právne perfektný. Pokiaľ ide o listiny podľa § 4 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z. z., ich nezaslanie žalovanému nemôže mať vplyv na platnosť zmluvy; navyše tieto mohli byť zasielané aj po uzavretí kontraktu, nie vopred (§ 4 ods. 7 zákona č. 266/2005 Z. z.).

53. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola prostredníctvom diaľkovej komunikácie uzavretá zmluva o poskytnutí služieb, v ktorej si dohodli spôsob uzatvárania zmlúv prostredníctvom prostriedkami diaľkovej komunikácie. V zmysle tejto dohody následne bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. pričom predmetom záväzkového vzťahu bolo poskytnutie pôžičky v sume 922 eur na kúpu spotrebného tovaru.

54. Žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie všetkých podstatných náležitostí predmetnej zmluvy, t.j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej ako dlžníkovi a to výpisom z jeho účtu, dočasnosť zmluvného vzťahu ako aj povinnosť žalovanej vrátiť peniaze a preto súd právny vzťah medzi účastníkmi posúdil ako zmluvu o úvere. Žalovaná takýto spôsob uzatvorenia zmluvy ani poskytnutie úveru takýmto spôsobom nepoprela.

55. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 28.04.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere prostriedkami diaľkovej komunikácie a napriek tomu, že jej vytlačené vyhotovenie neobsahuje podpisy zmluvných strán, vznikla v písomnej forme tak, ako to predpokladá ustanovenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

56. Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v sume 922 eur na kúpu spotrebného tovaru, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť v 60 splátkach pri výške mesačnej splátky 25 eur, ročnej úrokovej sadzbe 23,28 % a RPMN 23,28 %. Kúpna cena: 922 eur. Celkové čiastka: 1.500 eur. Celkové náklady spotrebiteľa: 578 eur. Konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.04.2021. Doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Prvá splátka splatná dňa 20.05.2016, ďalšie splátky splatné vždy: 20.dňa v mesiaci. Tieto skutočnosti neboli ani zo strany žalovanej popreté. Súd však považoval niektoré ustanovenia za sporné, čím sa zaoberal nižšie.

57. Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 23,28 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v apríli 2016 činil úrok 11,60 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

58. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

59. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

60. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

61. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zvytými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia

z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

62. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

63. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

66. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§39 Občianskeho zákonníka).

67. Súd teda na základe vykonaného dokazovania má za to, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a teda žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady.

68. Vykonaným dokazovaním mal ďalej súd za preukázané, že žalobca mal podľa zmluvy poskytnúť žalovanej úver v sume 922 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať za podmienok dohodnutých v zmluve. Z platobnej histórie žalovanej je zrejmé, že žalovaná na poskytnutý splátkový úver nehradila jednotlivé splátky úveru riadne a včas. Na poskytnutý úver uhradila celkovo sumu 75 eur. Pre uvedené

omeškanie došlo k zosplatneniu úveru dňa 19.03.2017. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že dňom zosplatnenia žalovaná neuhradila dlh žalobcovi v celom rozsahu. Na poskytnutú čerpaný úver uhradila celkovo sumu 75 eur a pri vyslovení, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový je povinná žalobcovi zaplatiť sumu 847 eur (922 - 75).

69. Pokiaľ ide o požadovaný úrok z omeškania, z dôvodu, že dlžnú sumu žalovaná neuhradila žalobcovi načas, a to ani po zosplatnení, je povinná pre svoje omeškanie žalobcovi uhradiť aj úroky z omeškania. Súd preto priznal úroky z omeškania. Pokiaľ ide o priznané úroky z omeškania, žalobca si žiadal priznať odo dňa 04.04.2017, tj. po zosplatnení úveru. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd zo svojej úradnej činnosti zistil, že od dňa 04.04.2017 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % a preto výšku úroku z omeškania súd stanovil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, t.j. vo výške 5 % ročne.

70. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

71. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

72. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

74. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

75. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 847 eur, čo predstavuje úspech 84 % a neúspech 16 %, čo predstavuje úspech žalovanej, a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 68 %.

76. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

77. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.